

Sygn. akt: I C 164/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Warchoń

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2022 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 1.387,13 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt siedem złotych 13/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.12.2021 r. do dnia zapłaty.
2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.306,90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia za okres od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.
4. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego kwotę 204,09 zł, zaś od powoda kwotę 87,46 zł tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 164/22

UZASADNIENIE

Powód P. C. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.12.2021 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 26.11.2021 r. powstała szkoda komunikacyjna, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...), nr rej. (...), należący do poszkodowanego M. G. (1), sprawca wypadku miał zaś zawartą polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ze stroną pozwaną. Pozwany w trakcie postępowania likwidacyjnego zakwalifikował przedmiotową szkodę jako częściową oraz przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w łącznej kwocie 14.977,38 zł. Zdaniem powoda zaproponowana przez pozwanego kwota odszkodowania jest zaniżona, bowiem zgodnie z kalkulacją powoda koszt naprawy pojazdu zamyka się kwotą

17.796,33 zł. Wskazał, że kwota dotychczas wypłacona poszkodowanemu odbiega od rzeczywistych nakładów, które są niezbędne do przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed wypadku.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. przyznał udzielenie pokrycia ubezpieczeniowego sprawcy szkody w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazał jednak, że powództwo winno podlegać oddaleniu, albowiem dochodzona przez powoda kwota jest zawyżona w zakresie kosztów roboczogodziny, cen części zamiennych oraz ujęcia w kosztach naprawy zbytecznych czynności oraz części, zaś ubezpieczyciel nie jest obowiązany do pokrycia kosztów najwyższych, a jedynie realnych kosztów naprawy. Podniósł, że poszkodowany obowiązany jest do podjęcia najbardziej ekonomicznych rozwiązań mieszczących się w definicji normalnych następstw szkody, a mimo to nie skorzystał z możliwości przeprowadzenia naprawy jego auta w serwisach współpracujących z pozwanym w ramach sieci naprawczej pozwanego w formie bezgotówkowej i z udzieleniem gwarancji jakości wykonanej naprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26.11.2021 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki O. (...), nr rej. (...), należący do poszkodowanego M. G. (1). Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą w pozwanym towarzystwie.

Umową cesji wierzytelności z dnia 26.11.2021 r. poszkodowany scedował na rzecz P. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O. wierzytelność przysługującą mu z tytułu naprawienia szkody majątkowej, tj. odszkodowania z polisy oc sprawcy.

/dowód: umowa cesji z dnia 26.11.2021 r. – k. 10/

W toku postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego przez (...) S.A. na skutek dokonanego przez powoda zgłoszenia, ubezpieczyciel uznając swoją odpowiedzialność co do zasady decyzjami z dnia 3.12.2021 r. oraz z dnia 31.12.2021 r. zakwalifikował szkodę w pojeździe poszkodowanego jako częściową oraz przyznał i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej wysokości 14.977,38 zł.

/dowód: decyzje pozwanego z dnia 3.12.2021 r., 31.12.2021 r. – k. 12, 16,

kalkulacja naprawy pojazdu – k. 13v-15/

Zgodnie z kalkulacją powoda koszt naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia wynosi 17.796,33 zł. Powód powołując się na ową kalkulację wezwał pozwanego do pełnej kompensacji szkody. Pozwany odmówił dalej idących roszczeń.

/dowód: kosztorys naprawy sporządzony przez powoda – k. 17-20,

faktura VAT – k. 21/

Niezbędny, technologicznie uzasadniony koszt naprawy pozwalający przywrócić pojazd marki O. (...), nr rej. (...) do stanu sprzed szkody komunikacyjnej z dnia 26.11.2021 r. zgodnie z technologią napraw producenta pojazdu przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu, przy użyciu wyłącznie nowych części oryginalnych z logo producenta pojazdu przy zastosowaniu stawek obowiązujących w warsztacie powoda wynosi 16.364,51 zł. Zastosowana stawka w wysokości 130 zł/rbg netto w kosztorysie powoda jest stawką niewygórowaną na terenie miasta O. w warsztatach nieautoryzowanych, którą można uznać jako jedną z najniższych.

/dowód: opinia biegłego M. P. – k. 52-85/

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia oraz poniesionych w jego wyniku szkód w pojeździe, należącym do poszkodowanego M. G.. Bezspornym był także fakt obowiązującej w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego po dokonaniu przez powoda zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała łączna kwota 14.977,38 zł, wypłacona powodowi (jako nabywcy wierzycelności) tytułem odszkodowania. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazała się być wysokość należnego powodowi odszkodowania. O ile bowiem pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności z tytułu zaistniałej szkody w pojeździe, o tyle nie zgodził się z wysokością odszkodowania, dochodzonego przez powoda ponad wypłaconą kwotę, wskazując w szczególności na nieuzasadnione zaniechanie przez powoda przeprowadzenia naprawy pojazdu w serwisie współpracującym z pozwanym.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Przechodząc do zdiagnozowanej wyżej kwestii spornej, dotyczącej wysokości należnego odszkodowania z tytułu szkody w spornym pojeździe Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłego sądowego M.P., uznając, że stanowisko biegłego cechuje się wysokim poziomem profesjonalizmu i wiedzy oraz logiką. Sąd, w oparciu o wnioski wywiedzione przez biegłego sądowego dostrzegł, że niezbędny, technologicznie uzasadniony koszt naprawy pozwalający przywrócić pojazd marki O. (...), nr rej. (...) do stanu sprzed szkody komunikacyjnej z dnia 26.11.2021 r. zgodnie z technologią napraw producenta pojazdu przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu, przy użyciu wyłącznie nowych części oryginalnych z logo producenta pojazdu przy zastosowaniu stawek obowiązujących w warsztacie powoda wynosi 16.364,51 zł. Jednocześnie ze sporządzonej w sprawie opinii biegłego wynika, że zastosowana stawka w wysokości 130 zł/rbg netto w kosztorysie powoda jest stawką niewygórowaną na terenie miasta O. w warsztatach nieautoryzowanych, którą można uznać jako jedną z najniższych. W oparciu o sporządzoną w sprawie opinię biegłego sądowego stwierdzić należało, że przyjęte przez ubezpieczyciela w kosztorysie naprawy stawki za roboczogodzinę w wysokości 49 zł netto są całkowicie odbiegające od realiów rynkowych, a zatem ich uwzględnienie może nie odzwierciedlać realnych kosztów przeprowadzenia naprawy pojazdu zgodnie z zaleceniami technologicznymi, a jedynie zagwarantować niepełnowartościowe usprawnienie pojazdu. Tym samym już samo przyjęcie w toku likwidacji szkody tejże stawki za roboczogodzinę dla prac blacharsko-mechanicznych wyklucza uwzględnienie tego wariantu kosztów naprawy pojazdu poszkodowanego. Biegły sądowy zaakcentował nadto, że restytucja pojazdu poszkodowanego z części alternatywnych nie gwarantuje utrzymania sprawności technicznej pojazdu przez tak długi okres, jaki by mógł być utrzymany w przypadku zastosowania części oryginalnych, które zostały wykonane zgodnie z wymogami producenta pojazdu. Elementy o porównywalnej jakości nigdy nie będą odpowiadać elementom oryginalnym pod względem wytrzymałościowym, mogą wizualnie podobnie wyglądać jak część oryginalna, jednak w użytkowaniu będą się od siebie różnić, np. mogą szybciej ulegać zużyciu, głośniej pracować, szybciej korodować, mieć gorsze właściwości fizyko-chemiczne itp.

Powyższa opinia biegłego kwestionowana była przez powoda w zakresie przyjętego przez biegłego stopnia, zakresu i metody lakierowania pojazdu poszkodowanego. Biegły sądowy wyczerpująco odniósł się do tych kwestii w opinii uzupełniającej, nie zmieniając w żaden sposób sporządzonej w sprawie opinii głównej, zaś powód po zapoznaniu się z opinią uzupełniającą nie zgłosił dalszych zarzutów, a zatem jak się zdaje ostatecznie zaaprobował wnioski zeń płynące. Marginalnie przy tym w oparciu o sporządzoną opinię uzupełniającą stwierdzić należy, że oszacowaniu w niniejszej

sprawie podlegały koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody według technologii dostępnej na rynku, zaś wykonanie naprawy przez zakład naprawczy w zakresie szerszym, niż to wynika z zakresu podanego w kosztorysie biegłego pozostaje bez wpływu na wysokość należnych poszkodowanemu kosztów.

W odniesieniu do zarzutów pozwanego odnośnie zaniechania naprawy pojazdu poszkodowanego w warsztacie współpracującym z pozwanym w ramach sieci naprawczej (...) S.A. wskazać należy, że nie wykazał (a nawet nie próbował wykazywać), by zaoferowano poszkodowanemu naprawę w warsztacie współpracującym z (...) S.A., ani także tego, że poszkodowanemu zostały zaoferowane jakiegokolwiek rabaty. Wymaga podkreślenia, że poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. W interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a niezbędnymi kosztami naprawy są koszty umożliwiające to przywrócenie. Dostrzec również należy, że przypisanie poszkodowanym naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystali oni z usług droższych. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco).

W efekcie powyższych rozważań, uwzględniając powyższe, a przy tym koszt naprawy pojazdu na kwotę 16.364,51 zł i wypłaconą kwotę odszkodowania, tj. 14.977,38 zł – Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji (16.364,51 zł – 14.977,38 zł) zgodnie z art. 805 § 1 k.c. O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2021, 854), uwzględniając przy tym żądanie pozwu.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt 2 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania. Koszty procesu wyniosły w sprawie po stronie powodowej 1.867,00 zł. Pozwany przegrał sprawę w 70 %, a zatem w takim stosunku winien ponieść koszty procesu, tj. w kwocie 1.306,90zł (1.867,00 zł x 70%). Mając to na względzie Sąd orzekł jak w pkt 3 sentencji wyroku. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt 3 sentencji przy uwzględnieniu treści art. 98 § 1¹ k.p.c.

W przedmiocie wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa orzeczono jak w pkt 4 sentencji na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398) w zw. z art. 100 k.p.c. Na owe koszty składała się kwota 291,55 zł, którą w 70% należało pobrać od pozwanego, zaś w 30% od powoda.